

שחייבים על העלאת שחוטי חוץ כשחוטי פנים, כדתנא רבי רבי ישמעאל.

דתנא רבי רבי ישמעאל: אמר הכתוב "ואליהם תאמר", והיה יכול לומר "אליהם" בלי וא"ו, אלא, לערב פרשיות הוא נכתב, לערב ולהשוות פרשה ראשונה של שחוטי חוץ עם פרשה אחרונה של העלאה בחוץ, שחייב על העלאתן. (22)

ואילו רבי יוחנן אמר, אתיא בגזירה שוה "הבאה" "הבאה". מה להלן, בשחוטי פנים, מצינו שחייבה התורה על העלאתם בחוץ משום "מוקטרי חוץ". אף כאן, בשחוטי חוץ, חייבה התורה על העלאתם בחוץ משום "מוקטרי חוץ".

מתקף לה רב ביבי בר אבוי, ללימוד של

תנא דבי רבי ישמעאל [מוא"ו מוסיף], וכן ללימוד של רבי יוחנן, שדרש גזירה שוה, לחייב אף על העלאת שחוטי חוץ בחוץ [ולא רק על העלאת שחוטי פנים]:

הא דתנן במסכת כריתות: שלושים ושש חיובי כריתות יש בתורה, וביניהם נמנו גם "המעלה בחוץ", שאם עשאן כולן בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת.

וכיון שמצינו כאן שני איסורים בהעלאה, מעלה בחוץ אברי שחוטי פנים, ומעלה בחוץ אברי שחוטי חוץ, וכל אחד מהם נחשב גוף עבירה בפני עצמו, אם כן יקשה לרבה ולרבי יוחנן, הרי תלתין ושבע הויין? דאיכא המעלה אברי פנים, והמעלה אברי חוץ! (23)

"אשר יעלה עולה, לחייב מקטיר בחוץ כשחוט בחוץ". וכתב הרא"ם שצריך לגרוס "בשחוט בחוץ" והכוונה למעלה אברים בחוץ, שהרי אין שחיטה בחוץ חמורה מהעלאה, ובהכרח הכוונה כרבי יוסי הגלילי שמחייב בהעלאה אף שאין האברים ראויים לפנים. אך להנ"ל כוונת רש"י שמוקטרי חוץ הם בכלל שחוטי חוץ.

ובשם הגרי"ז תירצו שבמוקטרי חוץ התחדש חיוב אחר ממוקטרי פנים, כי במוקטרי פנים חיובו מצד גמר עבודה בחוץ, כי הם ראויים לפסח אהל מועד אך במוקטרי חוץ אין דין הקטרה בפנים, ואין חיובן מצד גמר עבודה אלא משום שהתחדש בהם שנחשבים קרבן גם אחר שנשחטו בחוץ ואסור להקריב קרבן בחוץ, ונמצא שהם שני חיובים על שני אופני העלאה שונים.

23. התוס' רי"ד [בקידושין עז, ב] נקט שגם בבהמה שייך דין גופין מחלקין, ותמה המשנה

וכן הביאו תוס' [ד"ה דאמר] מהגמרא בכריתות [ג, ב] שכוונתו להקש. וראה בשטמ"ק שם ובמשנה למלך [פי"ח ממעה"ק ה"ד] שהבינו בפשטות שהכוונה לגזירה שוה. וביד דוד בירר נידון זה.

22. החק נתן וקרן אורה הקשו למה המעלה איברי פנים ואברי חוץ חייב שתיים והרי על שניהם נאמר רק לאו וכתא אחד, שהרי התרבו מוקטרי חוץ להיות כמוקטרי פנים.

וראה שטמ"ק בכריתות [ג, ב] שכתב "המעלה אברי חוץ בחוץ ואברי פנים בחוץ איכא תרתי כריתות עליהו בין למאן דמפיק מואליהם בין למאן דמפיק מהבאה הבאה, הוי כאילו כרת דכתיב גבי שחוטי חוץ כתיב גבי מעלה אברי חוץ. וכוונתו שהלימוד בסוגיין כולל את מוקטרי חוץ בשחוטי חוץ ולא במוקטרי פנים.

וכן מבואר ברש"י על התורה [ויקרא יז, ח]